

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 בפני: כב' השופטת בלה טולקובסקי
 תאריך: 25/12/2008

בעניין: ערב ערב באילת

המבקשת

נ ג ד

1. פלוני/ת

2. 012 סמייל תקשורת בע"מ

המשיבים

החלטה

1. בפני בקשה לצו עשה זמני אשר יורה למשיבה מס' 2, 012 סמייל תקשורת בע"מ (להלן: "המשיבה"), למסור למבקש זהות בעליהן של שתי כתובות I.P, המפורטות בבקשה. כן מתבקש צו המורה למשיבה לשמור את המידע הרלבנטי, עד למתן פסק דין בתובענה העקרית.
2. הבקשה הוגשה בד בבד עם הגשת תביעה לפיצויים בסך של 100,000 ₪, על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ח-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").
3. המבקשת מוציאה לאור מקומון בשם "ערב ערב באילת", אשר על פי הנטען הינו מקומון בעל מוניטין ותפוצה רחבה, היוצא לאור, בעיר אילת, החל משנת 1962.
4. המבקשת עותרת למתן צו שיוורה על חשיפת כתובות I.P, של גולש/גולשים אנונימיים אשר בעיצומה של מערכת הבחירות לרשויות המקומיות, פירסמו באתר האינטרנט "אילתי" (www.eilati.co.il), כותרת בולטת הנחזית להיות כותרת של ידיעה סרוקה מתוך עיתון כלכלי (אשר צבעו כתום), בה נאמר, כדלקמן: "איש העסקים רפי הוכמן רכש את המקומון "ערב ערב באילת"

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 25/12/2008

רק כך יש לי סיכוי במרוץ לראשות העיר אילת אמר הוכמן".

5. המבקשת טוענת כי מדובר בכותרת שקרית ומזויפת. מר רותם לב נועם, מנהלה של המבקשת, ציין בתצהירו כי המקומון מנוהל על ידי חברה אשר היתה מאז ומעולם, בבעלות משפחתו ומעולם לא הועמדה למכירה.

6. המבקשת טוענת כי מי שהעלה את הכותרת המפוברקת לרשת, ביקש להטעות ולהוליך שולל את הקוראים, לפגוע בשמו הטוב של העיתון ובמוניטין שצבר, וכן לפגוע בהכנסות המבקשת "באמצעות איתות למפרסמי העיתון, תומכי ראש העירייה וסיעתו, שלא לפרסם בעיתון המצוי בבעלותו של מתחרהו הפוליטי" (סעיפים 16-19 לתצהיר). לפיכך טוענת המבקשת כי מדובר בפרסום המהווה לשון הרע, כמשמעו בחוק איסור לשון הרע וכי נתקיימו הנסיבות המצדיקות חשיפת זהות הגולש האנונימי.

7. המשיבה הגיבה לבקשה וציינה כי לדעתה יש חשיבות לשמירת האנונימיות של הגולשים ברשת האינטרנט. יחד עם זאת, המשיבה הותירה את השאלה אם התגבשו הנסיבות המצדיקות חשיפת הגולש האנונימי, לשיקול דעת בית המשפט.

דיון

8. בהעדר חקיקה המסדירה סוגיית חשיפת זהותם של גולשים באינטרנט וקובעת נוסחת איזון סטטוטורית בין חופש הביטוי של הדוברים ב"כיכר השוק הוירטואלית" - האינטרנט - לבין זכותו של הפרט, להגנה מפני לשון הרע, הובעו בפסיקת בתי המשפט המחוזיים, דעות שונות בסוגיה זו.

9. על פי גישתה של כב' השופטת ד"ר אגמון-גונן ב"פרשת פלונית", שזכתה לכינוי "הגישה המחמירה", יש ליתן משקל גבוה לחופש הביטוי האנונימי באינטרנט באופן שזכותו של גולש לשמירת האנונימיות תיסוג רק מקום בו עשויה לקום אחריות פלילית בגין לשון

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 180513/08

בתיק עיקרי: א

053045/08

תאריך: 25/12/2008

כב' השופטת בלהה טולקובסקי

בפני:

הרע, לפיכך על המבקש חשיפת זהות הגולש האנונימי, להוכיח "כוונה לפגוע", בהתאם ליסודות העבירה הפלילית של הוצאת לשון הרע, על פי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע.

10. מאידך, נפסק על ידי כב' השופט עמית, ב"פרשת רמי מור", כי זהותו של הגולש האנונימי תחשף מקום בו ניתן להצביע על קיומה של עילת תביעה כנגד הכותב, לו זהותו היתה ידועה וכי נתקיימו נסיבות נוספות המהוות "דבר מה נוסף", המצדיק חשיפת זהותו של הגולש האנונימי כגון; מידת תום לבו של המבקש; סיכויי תביעה טובים - האם הפרסום הפוגע חרג מהבעת דעה מותרת ועשוי להוות לשון הרע מבלי שלמפרסם תעמוד ההגנה של הבעת דעה; זהותו של מי שנפגע מן הפרסום - אדם פרטי או דמות ציבורית; אם יש עניין לציבור בפרסום, עוצמתו של הביטוי הפוגע; משך הפרסום; טיבו של האתר בו פורסם הביטוי הפוגע; המשקל שקורא סביר יתן לפרסום הפוגע; והתועלת שתצמח מחשיפת פרטי הגולש לעומת הנזק שעלול להיגרם מן החשיפה. לצד שיקולים אלה, לאורם תבחן שאלת ההצדקה לחשיפת זהותו של הגולש האנונימי, הציע כב' השופט עמית לנקוט בפרוצדורה על פיה ידרש המבקש להראות כי מיצה אפשרות לחשוף את פרטי הגולש האנונימי, על דרך של קריאה לחשיפת זהותו, באתר בו התפרסם הביטוי הפוגע והבאת פרטי הבקשה וההליך המשפטי לידיעתו, על מנת שיוכל להתנגד לחשיפה.

11. בפסק הדין בעניין ה"פ 541/07 עו"ד יעקב סבו נ' ידיעות אינטרנט (שותפות רשומה), התייחסה כב' השופטת ד"ר אגמון-גונן, למבחנים שהוצעו על ידי כב' השופט עמית, ב"פרשת רמי מור" וציינה: "יש להקל בחשיפת זהות הגולשים, כאשר מדובר בעבירה פלילית, ולקבוע מבחנים לחשיפה בכל הנוגע לעוולות. יתכן כי לעניין עוולות אזרחיות יש לקבוע פרוצדורות שעל המבקש גילוי יהיה לעמוד בהן, כפי שקבע השופט עמית בפרשת רמי מור". יחד עם זאת, כל עוד החקיקה לא קובעת אחרת, מחזיקה כב' השופטת אגמון-גונן בדעתה כי למעט מקרים חריגים וקיצוניים, בהם עשוי הפרסום להוות עבירה פלילית, על פי חוק איסור לשון הרע, אין מקום להורות על חשיפת פרטי הגולש, וגם אז על המבקש להראות כי ניסה לפנות לגולש באותו אתר או פורום, להודיע לו על רצונו להגיש נגדו תביעה, ולבקש ממנו לחשוף את זהותו.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 25/12/2008

12. ביום 14.1.08, פורסמה הצעת חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ח-2008 (להלן: "הצעת החוק"). בסעיף 13 (ב) להצעת החוק נקבע: "הוכח להנחת דעתו של בית משפט כי קיים חשש של ממש שתוכנו של מידע שהועלה לרשת תקשורת אלקטרונית או הפצתו ברשת כאמור, מהווים עוולה כלפי אדם או הפרת זכות קניין רוחני שלו, רשאי הוא, על פי בקשת אותו אדם, להורות לספק שירותי אינטרנט המספק שירות גישה או שירות אירוח, למסור למבקש פרטים שברשותו שיש בהם כדי לזהות את מפיץ המידע".

13. ביום 20.3.08, ניתן על ידי כב' השופטת ד"ר דרורה פלפל, פסק דין בה"פ 1244/07 מזמור הפקות בע"מ נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (אתר האינטרנט NRG) (להלן: "פרשת מזמור הפקות"). כב' השופטת ד"ר פלפל, התייחסה להסדר המוצע בהצעת החוק שהינו ליברלי יותר מהדרישות שגובשו בפסיקה ונקטה גישה מרחיבה על פיה בית המשפט יתערב ויורה על גילוי זהות הגולש האנונימי "כאשר נעשה שימוש לרעה באנונימיות ברשת, שימוש המהווה לכאורה על פניו עוולה בנזיקין, ולא רק מקום בו קיים חשש ממשי לביצועה של עבירה פלילית כפי שנקבע בפרשת פלונית".

14. אין ספק כי נוסחת האיזון הכלולה בסעיף 13 (ב) להצעת החוק, על פיה זהות הגולש האנונימי תחשף מקום בו קיים "חשש של ממש" לביצוע עוולה, כמו גם ישומה של נוסחת האיזון האמורה, בפסק הדין ב"פרשת מזמור הפקות", קובעים מבחן רחב וגמיש אף מעבר לאמות המידה שנקבעו ב"פרשת רמי מור". יחד עם זאת, משהצעת החוק טרם גובשה לכלל חקיקה ומשטרם נפסקה הלכה על ידי בית המשפט העליון, ראיתי לנקוט בדרך הביניים ולבחון הבקשה, בהתאם למבחנים שהותוו על ידי כב' השופט עמית, ב"פרשת רמי מור".

15. בנסיבות העניין, איני סבורה כי התקיימו נסיבות מיוחדות המצטברות לכדי אותו "דבר מה נוסף", המצדיק חשיפת זהותו של הגולש האנונימי.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 25/12/2008

16. על פי עותק הפרסום שצורף כנספח ד' לבקשה, מדובר בהודעה שפורסמה ביום 2.11.08, באתר "אילתי" על ידי גולשת המכונה בשם "אוהבת". בתוכן ההודעה נרשם: "מצחיק... זה מה שקיבלתי עכשיו במייל..." וצורף קטע הנחזה להיות סרוק מתוך עיתון (לטענת המבקשת עיתון כלכלי אשר צבעו כתום), שכותרתו: "איש העסקים רפי הוכמן רכש את המקומון "ערב ערב" באילת רק כך יש לי סיכוי במרוץ לראשות העיר אילת אמר הוכמן...". ספק בעיני אם ניתן לקרוא את גוף "הכתבה", מכל מקום מעותק הפרסום שצורף לבקשה, לא ניתן לעשות כן.
17. על אף שהמבקשת טוענת כי מדובר בקטע הנחזה להיות כותרת של ידיעה מתוך עיתון כלכלי, מדובר בקטע סרוק שלא ברור מה מקורו. אין כותרת של עיתון או ציון שם המקור בו התפרסמה לכאורה "הכתבה" הסרוקה והגולשת האנונימית אף מציינת "מצחיק... זה מה שקיבלתי עכשיו במייל...".
- אמנם סעיף 3 לחוק איסור לשון הרע קובע כי: "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובאה במישרין ובשלמות או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעת מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות או מקצתן מזה ומקצתן מזה". אלא שבנסיבות העניין, סבורה אני כי המשקל שקורא סביר עשוי לייחס לפרסום שלא ברור מה מקורו, במיוחד על רקע קיומה של מערכת בחירות, אשר המצהיר מטעם המבקשת תאר אותה כ"קשה, יצרית וסוערת" - אינו גבוה.
18. זאת ועוד, מנהלה של המבקשת ציין בתצהירו כי נודע לו על הפרסום, משיחות טלפון בהולות שקיבל ביום הפרסום וכי לאחר שהסביר למפעיל האתר כי מדובר בפרסום כוזב, נאות מפעיל האתר, להסיר מיד את הפרסום הכוזב (סעיפים 24-25 לתצהיר). מדובר על כן, בפרסום שהוסר, באופן מיידי, בו ביום. בנסיבות אלה, משכו הקצר של הפרסום, מצמצם עד למאוד את פוטנציאל הפגיעה הטמון בו ומשמנהל האתר הפעיל את סמכותו ודאג להסרה מיידיית של הפרסום, עוד באותו יום, איני סבורה כי יש הצדקה להתערבות של בית המשפט בחשיפת זהותו של הגולש האנונימי.

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי
 תאריך: 25/12/2008

19. זאת ועוד, בנסיבות העניין, היה באפשרותה של המבקשת להגיב על הפרסום, להכחישו ולהפריכו, באתר בו פורסם. כן היה בידי המבקשת לפנות לגולשת האנונימית, להעמידה על הכוונה להגיש תביעה ולבקש ממנה לחשוף זהותה, באתר בו התפרסם הפרסום הפוגע - ולא ראיתי כי הדבר נעשה.

מדובר במבקשת המוציאה לאור עיתון, דהיינו שהינה בעלת שליטה באמצעי תקשורת. בנסיבות אלה, בנקל יכלה המבקשת להכחיש את הפרסום ולהפריכו, הן במסגרת האתר בו פורסם והן מעל דפי המקומון המוצא על ידה. בעניין זה, אין לי אלא להפנות לדברי כב' השופט ברק בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3), 840, 865-864 (1989): "ביסוד חופש הביטוי עומדת ההשקפה כי התרופה לדבר שקר הוא בדבר האמת (ראה בג"צ 399/85 הנ"ל, בעמ' 281 וע"ב 2/84 הנ"ל, בעמ' 328). "בדרך כלל קיים סיכוי טוב, שסופה של האמת לנצח, אשר על כן אם רק ישנה שהות מספקת, מוטב לפעול-לביטול השפעתה של הידיעה הכוזבת שנתפרסמה בעתון הנדון, או של המאמר שניתן לו מקום שם, בדרך של בירור, חיזוק והסבר נגדי" (השופט אגרנט בבג"צ 73/53 הנ"ל, בעמ' 891). התגובה הראויה ללשון הרע היא בחשיפת השקר שבה, ובהוצאת האמת לאור".

סוף דבר

20. מהנימוקים האמורים, בהתחשב במשך הזמן הקצר של הפרסום ובאפשרותה של המבקשת להכחישו ולהפריכו, במסגרת האתר בו פורסם ובשים לב לכך שהמבקשת לא מיצתה אפשרות זו ואף לא פנתה לגולשת האנונימית, בבקשה לחשוף את זהותה, סברתי כי לא התקיימו התנאים המצדיקים חשיפת זהותו של הגולש האנונימי, בהתאם למבחנים שהותו על ידי כב' השופט עמית ב"פרשת רמי מור". לפיכך, ראיתי לדחות את הבקשה לחשיפת זהות בעלי כתובות ה-I.P, המפורטות בבקשה.

21. יחד עם זאת, ראיתי להעתר לבקשתה הנוספת של המבקשת ולהורות למשיבה לשמור ברשותה את הנתונים הרלבנטיים לבקשה, עד למתן פסק דין בתובענה העקרית.

בתי המשפט

בש"א 180513/08
 בתיק עיקרי: א
 053045/08
 תאריך: 25/12/2008

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת בלהה טולקובסקי

22. הוצאות הבקשה תילקחנה בחשבון במסגרת הדיון בתובענה העקרית.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים, בדואר רשום.

ניתנה היום 25 בדצמבר, 2008 (כ"ח בכסלו תשס"ט) בהעדר הצדדים.

בלהה טולקובסקי, שופטת

קלדנית: כהן מיטל.